

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 46Ek/2512/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122430012
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122430012.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava-Nové Mesto, IČO: 36432105, právne zastúpený: KOVAL & spol., advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Komenského 3, 974 11 Banská Bystrica, IČO: 36648892, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, XXX XX C. - B., o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 1.016,33 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Michal Brožina, so sídlom exekútorského úradu Stropkovská 633/3, 089 01 Svidník, pod spisovou značkou 12EX 897/22, o sťažnosti súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/2512/2022 zo dňa 17.01.2024, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/2512/2022 zo dňa 17.01.2024 zamietá.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu prostredníctvom právneho zástupcu dňa 23.09.2022 domáhal od povinného vymoženiu 1.016,33 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - platobný rozkaz Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 13C/16/2022 zo dňa 09.05.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.05.2022.

2. Poverením zo dňa 06.10.2022 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Michal Brožina, so sídlom exekútorského úradu Stropkovská 633/3, 089 01 Svidník, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 12EX 897/22.

3. Uznesením sp. zn. 46Ek/2512/2022 zo dňa 17.01.2024, rozhodujúc vyšším súdnym úradníkom, súd vyhovel námietkam oprávneného proti výzve na úhradu trov súdneho exekútora zo dňa 28.12.2023 (výrok I.) a vrátil výzvu na úhradu trov exekútora sp. zn. 12EX 897/22 zo dňa 28.12.2023 vydanú súdnym exekútorom JUDr. Michal Brožina, súdnemu exekútorovi na prepracovanie. V odôvodnení uznesenia vyšší súdny úradník uviedol, že v rámci prebiehajúcej exekúcie súdny exekútor od povinného vymohol sumu 540,- Eur a ponechal si ako odmenu sumu 129,60 Eur (ako vyplýva z podania súdneho exekútora zo dňa 16.01.2024), pričom túto sumu treba započítať do náhrady výdavkov v zmysle ustanovenia § 61n a 198 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Súd sa nestotožnil s argumentáciou súdneho exekútora, že má nárok na celú náhradu paušálnych výdavkov vo výške 72,- Eur, pretože nárok na náhradu paušálnych výdavkov má súdny exekútor pri zastavení exekúcie vždy (odhliadnuc od výnimočných, zákonom vopred nepredvídateľných situácií (napr. zánik oprávneného a povinného)), tieto majú byť ale pokryté (uhradené) najprv z prípadne čiastočne vymoženej odmeny. V prípade, ak je čiastočne vymožená odmena vyššia ako paušálne výdavky, môže si ju súdny exekútor v súlade s § 198 ods. 2 Exekučného poriadku ponechať. Ak je čiastočne vymožená odmena súdnym exekútorom nižšia ako určená náhrada paušálnych výdavkov, má od oprávneného nárok iba na úhradu rozdielu medzi vymoženou odmenou a vyhláškou určenou

výškou náhrady paušálnych výdavkov. Nemožno však zo žiadneho ustanovenia vyvodit', že by súdny exekútor mal nárok ponechať si pri zastavení exekúcie čiastočne vymoženú odmenu (od povinného) a popri nej aj nárok na vyhláškou určenú náhradu paušálnych výdavkov (od oprávneného). Vzhľadom na vyššie uvedený skutkový a právny stav veci súd námietkam oprávneného proti výzve na úhradu trov s poukazom na § 61n ods. 4 Exekučného poriadku vyhovel a vrátil výzvu na úhradu trov exekútora sp. zn. 12EX 897/22 zo dňa 28.12.2023 súdnemu exekútorovi na prepracovanie. V zmysle vyššie uvedeného bol exekútor povinný prepracovať výzvu na úhradu trov exekútora (časť upovedomenia), pričom nemá nárok na úhradu paušálnych výdavkov tak ako to uviedol v upovedomení o zastavení exekúcie zo dňa 28.12.2023.

4. Súdny exekútor podal proti uzneseniu v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej v podstate uviedol, že podľa názoru vyššieho súdneho úradníka prezentovaného v napadnutom uznesení má pri zastavení exekúcie nárok len na paušál. Ak si už v minulosti niečo ponechal z vymoženého, tak má nárok na paušál znížený o to, čo si ponechal. Z ustanovenia § 60 ods. 1 a 2 prvá veta Exekučného poriadku a ani zo žiadneho iného ustanovenia Exekučného poriadku, resp. vyhl. č. 68/2017 Z. z. nevyplýva, že by exekútor uvedených 24 % mal prednostne zúčtovať na paušál. Predmetná exekúcia bola zastavená podľa § 61n ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, pretože na povinného bol vyhlásený konkurz a bol oddĺžený. Podľa §199c ods. 1 Exekučného poriadku ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd. Odpoveď na otázku v akej výške dáva § 198 ods. 2 Exekučného poriadku. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety. Pre správne aplikovanie uvedeného ustanovenia Exekučného poriadku súdny exekútor uviedol, že zákonodarca v prvej vete nepojednáva o paušálnych výdavkoch, ktorý znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Podľa § 196 Exekučného poriadku trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom. Podľa § 197 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Pre úplnosť poukázal aj na § 199c ods. 3 Exekučného poriadku podľa, ktorého za zaplatenie trov exekútora oprávneným v rozsahu odmeny a paušálnych výdavkov ručia .... Vyššie uvedené je odpoveď na tvrdenie vyššieho súdneho úradníka o tom, že cit.: „Nemožno však zo žiadneho ustanovenia vyvodit', že by súdny exekútor mal nárok ponechať si pri zastavení exekúcie čiastočne vymoženú odmenu (od povinného) a popri nej aj nárok na vyhláškou určenú náhradu paušálnych výdavkov (od povinného).“ Je potrebné si uvedomiť, že trovy exekúcie v prvom rade platí povinný. Ak však nastane situácia, že od povinného ich už nie je možné vymáhať a nie sú uhradené v celom rozsahu, na aký exekútor má nárok tak zákonodarca túto povinnosť uložil oprávnenému (§199c ods. 1 EP) rozdiel do nároku exekútora zaplatí oprávnený. Podľa § 198 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Podľa § 198 ods. 2 druhá veta Exekučného poriadku, ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60 ods. 2, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety. Zákonodarca priamo textom „patria mu aj trovy“ predpokladá, že exekútor má nárok aj na iné trovy, ako tie ktoré si už ponechal. Taký istý názor je vyslovený aj publikácii Exekučný poriadok, Komentár, 3. vydanie, C.H.BECH, str. 832, cit.: „Ak pre zastavením exekúcie došlo k čiastočnému splneniu vymáhanej pohľadávky, vznikol exekútorovi aj nárok na alikvotnú časť odmeny. Ak si exekútor v súlade s § 60 ods. 2 ponechal časť prijatého plnenia na úhradu trov exekúcie, patrí mu aj táto odmena. Ak je suma, ktorú si exekútor ponechal, nižšia ako súčet odmeny, náhrad a dane s pridanej hodnoty, pri zastavení exekúcie rozdiel znáša oprávnený.“ V tomto exekučnom konaní sa od povinného po začatí exekúcie vymohlo 540 Eur, z čoho 20% (odmena exekútora) predstavuje sumu 108 Eur. Paušálne výdavky činia 60 Eur. Daň z pridanej hodnoty predstavuje sumu 33,60 Eur. Spolu trovy exekútora sú 108 + 60 + 33,60 = 201,60 Eur. V priebehu doterajšieho konania si exekútor uspokojil trovy vo výške 129,60 Eur. Nedoplatok na

trovách exekúcie predstavuje sumu (trovy exekúcie spolu 201,60 Eur mínus doteraz uspokojené trovy 129,60 Eur) = 72,00 Eur. Súdny exekútor argumentujúc vyššie uvedeným zároveň uviedol: „ak podľa názoru VSÚ mám nárok iba na paušálne výdavky, pýtam sa ako mam naložiť so sumou, ktorá prevyšuje tieto výdavky, t.j. so sumou 36 Eur. Ak uvedená suma má byť zúčtovaná na odmenu a DPH z odmeny, tak sa pýtam prečo mi nepatrí odmena vo výške 20% zo základu na jej určenie, keď základ predstavuje sumu 540 Eur?“

5. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti súdneho exekútora uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za vecne správne. Zákonodarcu celkom jasne určil v akom poradí sa započítavajú vymožené prostriedky na trovy exekútora, keď v § 198 ods. 2 uviedol: "Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety." Z vyššie uvedeného explicitne vyplýva, že ak si exekútor ponechal príslušnú časť vymožených prostriedkov, tak bola najskôr uhradená "náhrada výdavkov" a až potom jeho odmena, a teda v tomto konkrétnom konaní jeho nárok na úhradu náhrady výdavkov zanikol v celosti.

6. Podľa § 61n ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak z osobitného predpisu vyplýva, že tu je dôvod na zastavenie exekúcie.

7. Podľa § 61n ods. 3 Exekučného poriadku ak je dôvod na zastavenie exekúcie v celosti, v upovedomení o zastavení exekúcie podľa odseku 1 exekútor vyzve oprávneného na zaplatenie náhrady výdavkov (§ 198 ods. 2). Upovedomenie o zastavení exekúcie spolu s výzvou na zaplatenie náhrady výdavkov doručí exekútor účastníkom konania.

8. Podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku ak ide o dôvod zastavenia exekúcie podľa odseku 1 písm. c) až e) a g), môže účastník konania do 15 dní od doručenia upovedomenia o zastavení exekúcie podať u exekútora námietky proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a vyzve na úhradu trov exekútora. Námietky spolu s napadnutým upovedomením o zastavení exekúcie a výzvou na úhradu trov exekútora predloží exekútor bezodkladne súdu na rozhodnutie. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Ak súd námietkam vyhovie, uznesením upovedomenie o zastavení exekúcie zruší alebo výzvu na úhradu trov exekútora vráti exekútorovi na prepracovanie. Ak námietky neboli podané alebo nie sú prípustné, doručí exekútor upovedomenie o zastavení exekúcie súdu.

9. Podľa § 61n ods. 5 písm. b) Exekučného poriadku exekučné konanie sa končí, ak námietky boli podané, právoplatnosťou uznesenia o zamietnutí námietok.

10. Podľa § 196 Exekučného poriadku trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymożenie práva na peňazné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

12. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

13. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

14. Podľa § 199 Exekučného poriadku výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

15. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymożenie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymożenie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

16. Podľa § 60 ods. 1 Exekučného poriadku plnenia prijaté alebo vymożené z majetku povinného sa na úhradu vymáhanej povinnosti použijú v tomto poradí: a) trovy exekútora, a to vrátane prislúchajúcej dane z pridanej hodnoty, b) istina vymáhanej pohľadávky, c) príslušenstvo vymáhanej pohľadávky priznané exekučným titulom, d) trovy oprávneného.

17. Podľa § 60 ods. 2 Exekučného poriadku z prijatého plnenia sa na nárok podľa odseku 1 písm. a) použije vždy najviac 24 % plnenia, zvyšok prijatého plnenia sa použije na nárok podľa odseku 1 písm. b); na nárok podľa odseku 1 písm. c) a d) sa prijaté plnenia použijú až po zániku pohľadávky podľa odseku 1 písm. b). Ak niektorý z nárokov podľa odseku 1 už skôr zanikol, použije sa prijaté plnenie v pomere podľa predchádzajúcej vety na nároky, ktoré v čase prijatia plnenia nie sú uspokojené. Ak nie je možné uplatniť pomer podľa prvej vety z dôvodu, že ostatné nároky zanikli, použije sa celé prijaté plnenie na v poradí posledný neuspokojený nárok, a to až do okamihu jeho zániku.

18. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

19. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

20. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

21. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

22. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

23. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

24. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

25. Súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami preskúmal napadnuté rozhodnutie a po preskúmaní veci sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka. Súd dospel k záveru, že uznesenie vyššieho súdneho úradníka treba považovať za správne a námietky voči nemu zo strany súdneho exekútora uvedené v sťažnosti tak logicky za nedôvodné. V danom prípade vyšší súdny úradník v zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj právne odôvodnil. Súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, s poukazom na nesúhlas a argumentáciu súdneho exekútora prezentované v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, súd nad rámec zákona dodáva:

26. Vyšší súdny úradník napadnutým uznesením vyhovel námietkam oprávneného proti výzve na úhradu trov súdneho exekútora a vrátil výzvu na úhradu trov súdnemu exekútorovi na prepracovanie. Súd mal za preukázané (a v konaní nebolo sporné), že v priebehu exekúcie súdny exekútor vymohol plnenie v sume 540 Eur, pričom z vymoženého plnenia bola oprávnenému poukázaná suma vo výške 410,40 Eur a zvyšok vymoženého plnenia vo výške 129,60 Eur si súdny exekútor ponechal ako odmenu.

27. Pokiaľ súdny exekútor exekúciu zastavil a vyzval oprávneného na náhradu trov vo výške 72 Eur, exekučný súd musí (tak ako to uviedol aj vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení) konštatovať, že súdny exekútor nepostupoval pri ich vyčíslení správne, pričom je v tejto súvislosti potrebné poukázať na ust. § 198 ods. 2 Exekučného poriadku. V zmysle uvedeného ustanovenia v prípade zastavenej exekúcie má exekútor v prípadoch, že pred jej zastavením došlo k čiastočnému vymoženiu (prijatiu plnenia) nároku, nárok aj na trovy, ktoré si ponechal v súlade s ust. § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety. Inak povedané, nárok na náhradu paušálnych výdavkov má súdny exekútor pri zastavení exekúcie v zásade vždy, tieto ale majú byť pokryté (uhradené) najprv z čiastočne vymoženého plnenia podľa § 60 Exekučného poriadku, ktorý upravuje poradie a rozsah uspokojenia vymáhaných nárokov. V zmysle § 60 ods. 1 sa ako prvé z prijatého plnenia uspokojujú trovy súdneho exekútora, pričom v § 60 ods. 2 je ďalej upravený maximálny rozsah, ktorý možno na trovy exekútora použiť, t.j. maximálne 24 % plnenia. Zo znenia uvedeného ustanovenia nemožno prijať iný záver než ten, že súdny exekútor má nárok najviac na 24 % prijatého, resp. vymoženého plnenia, čo znamená, že súdny exekútor môže na svoje trovy započítať aj menej, pričom je bezvýznamné, či prislúchajúcu časť z uvedeného plnenia exekútor použije na svoju odmenu alebo náhradu hotových výdavkov. Zároveň zo žiadneho ustanovenia nemožno vyvodiť, že by súdny exekútor mal nárok ponechať si pri zastavení exekúcie čiastočne vymoženú odmenu (od povinného) a popri nej aj nárok na vyhláškou určenou náhradu paušálnych výdavkov (od oprávneného) (k uvedenému viď uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 79Ek/1567/2019 z 19.03.2020, sp. zn. 6Ek/44/2017 z 06.04.2020, sp. zn. 76Ek/44/2017 z 06.04.2020, sp. zn. 29Ek/368/2019 z 27.01.2022 či sp. zn. 73Ek/930/2021 z 14.07.2022 a taktiež uznesenie II. ÚS 315/2023 zo dňa 14.06.2023).

28. Keďže v predmetnej veci si súdny exekútor v zmysle § 60 Exekučného poriadku ponechal sumu vo výške 129,60 Eur, s poukazom na ust. § 198 ods. 2 Exekučného poriadku preto nemôže byť sporné, že súdny exekútor v posudzovanej veci nemá nárok na náhradu paušálnych výdavkov, keďže suma, ktorú si už súdny exekútor pred zastavením exekúcie ponechal, prevyšuje sumu paušálnych výdavkov (teda sumu 72 Eur). Inak povedané, ak ponechaná suma prevyšuje celkový nárok súdneho exekútora na sumu paušálnych výdavkov, oprávnený s poukazom na ust. § 198 ods. 2 Exekučného poriadku nemá povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi sumu 72 Eur titulom trov exekúcie, na ktorých zaplatenie bol oprávnený vyzvaný v rámci upovedomenia súdneho exekútora o zastavení exekúcie. Uvedené znamená, že ak exekútor do zastavenia exekúcie vymohol trovy, na ktoré má podľa § 60 Exekučného poriadku nárok a ak táto suma je vyššia ako náhrada paušálnych výdavkov, exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych výdavkov podľa ust. § 22 ods. 1 vyhlášky. Vzhľadom na vyššie uvedené sa potom súdu vidí ako jednoznačný záver o tom, že sumu 36 Eur, ktorá prevyšuje paušálne výdavky (teda je rozdielom medzi trovami exekútora vo výške 129,60 Eur a paušálnymi výdavkami), si súdny exekútor v zmysle § 60 Exekučného poriadku môže ponechať.

29. Vzhľadom na skutočnosť, že súdny exekútor pri zastavení exekúcie v súvislosti s vyčíslením trov nepostupoval v súlade s vyššie uvedeným a teda si ich uplatnil, aj keď na ich uplatnenie nemal nárok, vyšší súdny úradník postupoval správne, keď napadnutým uznesením v zmysle ustanovenia § 61n ods. 4 predposledná veta Exekučného poriadku vrátil súdnemu exekútorovi výzvu na úhradu trov exekútora na prepracovanie. Súd konajúci sudcom podľa § 250 ods. 1 CSP následne sťažnosť súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/2512/2022 zo dňa 17.01.2024 ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).